

# Gedomesticeerd leven in parelmoeruitvoering

door WIM VAN DER BEEK

DeMedici Beeldende Kunst opereert vanuit een monumentaal pand met museale mogelijkheden. In het voormalige gemeentehuis van Nunspeet worden tentoonstellingen gerealiseerd die de gemiddelde galeriepresentatie overklassen. Maar de beschikbare ruimte noopt tot presentaties van twee of meer exposanten, omdat kunstenaars van het kaliber dat DeMedici tot nu toe vertegenwoordigt, niet in staat zijn alle zalen alleen te vullen. Daar lijkt in de toekomst echter verandering in te komen, want het ambitieniveau is hoog.

Momenteel excelleert Margreet Hajee met keramische kunst waarin de nadruk ligt op beelden waarin het hondenleven breed uitgemeten wordt. Hajee etaleert op buitenissige manier het luie leven van gedomesticeerde huishonden. De beelden bestaan uit losse elementen en zijn fris en zoet van kleur. Hoe groot de overdosis effectbejag ook is, het zij haar onmiddellijk vergeven, want de protserige overdaad mist

haar heilzame en bevrijdende uitwerking niet. En dat is toch waar het uiteindelijk om gaat. Superverleidelijk zijn de behaagzieke honden die zich op hun rug wentelen in genot en tevredenheid. De losse componenten wekken de suggestie dat het gaat om bouwpakketten, maar de samenhang wordt geen moment uit het oog verloren. Een absoluut hoogtepunt in de kunst van het verleiden bereikt Hajee in 'Mother of pearls': een buitenproportionele hond in schitterende parelmoeruitvoering. Het frivole spel met zielsverhuizingen, materiële cross-overs, veranderingen in hoedanigheden en andere metamorfoses is ook terug te vinden in objecten die gebaseerd zijn op koraalstructuren, grillige organische vormenstelsels, wilde woekeringen en van geometrie afgeleide patronen. Met haar beelden laat Hajee zien dat ze de ruimte aankan en wil bespelen. Dat streven culmineert in 'Happy Tale': een sprookjeseiland in een oceaan van ruimte.

Frans Smit is een exponent van de hedendaagse schildersgeneratie die opnieuw de principes van de fundamentele schilderkunst omarmt. Hij houdt zich voornamelijk bezig met con-

structivistische tendensen en forceert daarin voorzichtige doorbraken. Op zijn eigen manier geeft hij impulsen aan het denken volgens geometrisch abstracte principes. Formele vertrekpunten en analytisch denkvermogen vormen de basis voor schilderkunst die te herleiden tot het gedachtegoed van De Stijl en tot de grondbeginselen van fundamentele schilderkunst.

Frank Jan van der Laan construeert en assembleert op een andere manier dan Margreet Hajee en Frans Smit. Hij stelt nieuwe werelden samen uit paradoxale elementen. Natuur en architectuur lijken voortdurend met elkaar te botsen en ook fictie en feiten zijn herhaaldelijk met elkaar in conflict. Van der Laan is een kunstenaar met een boodschap. Soms is zijn toonzetting nogal prekerig. In de tekening 'Wim Kok' kiest hij bewust voor een cynische ondertoon. In ander werk schuift hij bijna onmerkbaar op in de richting van cartoons. In dat geval doemen robotten of grote denkers op tussen bomen of struikgewas. Zijn fascinatie voor moderne bouwkunst combineert Van der Laan met waarschuwingen tegen uitwassen die hij signaleert. Zo zien we een afschrikwekkende visie op



'Happy tale' van Margreet Hajee.

Foto PR

Hemelvaart, waarbij het decor gevormd wordt door een industrielandchap dat gedomineerd wordt door kerncentrales.

Tentoonstelling: DeMedici Beeldende Kunst, Nunspeet, t/m 11 maart. Informatie: [www.demedici.nl](http://www.demedici.nl) of tel. 0341-353599.